

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/32/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212718
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Minxová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512212718.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zast. Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi Š. S., W.. XX.XX.XXXX, F. U. R. Č..H.. XX, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká č. 16, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom vo Svidníku, Sov. hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 1.046,98 eura s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 27.11.2012 č.k. 10C/304/2012-60 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením:

1/ konanie zastavil a

2/ vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie o zatavení konania odôvodnil poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. lebo navrhovateľ podaním zo dňa 22.11.2012 (skôr než začalo pojednávanie) návrh na začatie konania v celom rozsahu zobral späť a žiadal konanie zastaviť a navrhoval zároveň, aby súd trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a poukázal na to, že k zastaveniu konania došlo zavinením navrhovateľa (procesné zavinenie), preto navrhovateľovi náhrada trov konania neprináleží, odporca náhradu trov konania nežiadal priznať a u vedľajšieho účastníka trovy konania neboli účelne vynaložené. Z podania vedľajšieho účastníka zo dňa 20.11.2012 totiž vyplýva, že súdu oznámil vstup do konania, ale doposiaľ mu nebola doručená žaloba s prílohami, teda k veci sa ani náležitým spôsobom nemohol vyjadriť. Na samotné ohlásenie vstupu do konania je vedľajším účastníkom používaný formulár vo viacerých konaniach, preto mu náhradu trov konania za tento úkon nepriznal a vyslovil, že žiaden z účastníkov v tomto konaní nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu sa včas odvolal vedľajší účastník. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k nemu zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia - odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 61,41 eura + rež. paušál 7,63 eura a za úkon

odvolanie 30,71 eura + rež. paušál 7,63 eura s pripočítaním DPH 20% (21,48 eura), t.j. spolu 128,86 eura. Vytýkal súdu prvého stupňa, že nesprávne vec právne posúdil, keď o trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., aj keď navrhovateľ zavinil zastavenie konania. Pokiaľ totiž navrhovateľ zavinil zastavenie konania súd mal rozhodnúť podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a náhradu trov konania mu priznať. Ďalej namietal, že podľa Ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj Združenie spotrebiteľov a do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania advokátom. V uvedených súvislostiach poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/106/2012 z 31.7.2012. Taktiež poukázal na ďalšiu judikatúru súdov Slovenskej republiky (uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/59/2012 z 30.4.2012, Krajského súdu Bratislava sp. zn. 14Co/390/2012 z 28.8.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/8/2012 z 31.5.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/186/2012 z 28.6.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/92/2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/200/2012 atď.). Zdôraznil potrebu ochrany spotrebiteľov, vzhľadom na ktorú by malo byť všeobecným celospoločenským cieľom a aj záujmom, ku ktorému by mali prispieť aj súdy, aby sa predmetná spotrebiteľská agenda rozptýlila medzi čo najviac združení a aby v každom konaní vystupoval za združenie advokát a aby týmto spôsobom sa čo najskôr táto agenda zredukovala na minimum a aby dodávatelia prestali skúšať a prestali podávať žaloby odsúdené dopredu na neúspech. Ak však neriskujú ani len náhradu trov konania, skúšať sa im stále oplatí a budú to robiť naďalej a zahlcovať súdy tisíckami žalôb, ktoré by inak podané nikdy neboli. Poukázal tiež na to, že aj keď sa k žalobe nevyjadril, lebo súdu sa mu ju nepodarilo ani po opakovanej žiadosti doručiť, tak na efektívnu ochranu spotrebiteľa postačoval už samotný jeho vstup do konania. Do pozornosti dal aj novelizované znenie § 137 O.s.p. podľa ktorého trovy konania sú okrem iného náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Odvolací súd na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania, preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je nedôvodné.

Podľa ust. § 93 ods. 1 O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (ods. 2,3 a 4 cit. ustanovenia).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu (tak ako je tomu aj v prejednávanej veci) má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p..

Z výslovnej úpravy ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník vyplýva, že vedľajší účastník má (rovnako ako „hlavný“ účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, ktoré patrí medzi základné ústavné práva (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a ktoré sa v rámci občianskeho súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Vedľajšiemu účastníkovi zároveň vzniká aj právo na náhradu trov konania, kam, ako na to správne poukázal aj

vedľajší účastník vo svojom odvolaní, podľa ust. § 137 ods. 1 O.s.p. patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Priznaná mu však táto náhrada môže byť len v prípade, ak právo na náhradu trov vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Stotožniť sa možno s odvolaním vedľajšieho účastníka aj v tom smere, že na rozhodnutie o trovách konania v danom prípade bolo namieste aplikovať ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ktoré ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. V posudzovanom prípade zastavenie konania zavinil navrhovateľ svojím procesným úkonom o späťvzatie návrhu na začatie konania, preto zásadne mu vznikla povinnosť nahradiť trovy konania odporcu a zároveň aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý na strane odporcu vystupoval.

Aj pri aplikácii citovaného ustanovenia však súd musí vychádzať zo zásady účelnosti trov konania a priznať môže náhradu len tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS svoj vstup do konania na podporu odporcu oznámil súdu prvého stupňa podaním zo dňa 18.9.2012, ktoré došlo súdu dňa 20.9.2012 (č.l.29) a ku ktorému zároveň pripojil plnú moc pre advokáta JUDr. Igora Šafranka. Uvedeným podaním tiež požiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Súd prvého stupňa následne - výzvou zo dňa 16.,10.2012 aj požiadal navrhovateľa o doručenie ďalšieho rovnopisu návrhu a jeho príloh za účelom ich doručenia vedľajšiemu účastníkovi. Podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 23.11.2012 vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu a navrhol konanie zastaviť. Stalo sa tak po tom, čo dňa 7.11.2012 na základe výzvy súdu predložil žiadaný rovnopis návrhu na začatie konania.

K späťvzatiu návrhu teda nedošlo v dôsledku procesných úkonov vedľajšieho účastníka a aj keď navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť po tom, ako vstúpil do konania vedľajší účastník nemožno jednoznačne uzavrieť, že dôvodom späťvzatia návrhu bol práve vstup vedľajšieho účastníka do konania. Tiež nemožno uzavrieť, že by vedľajší účastník účelne bránil práva odporcu, keďže k späťvzatiu návrhu nedošlo ani v dôsledku procesnej obrany odporcu. Navyše z obsahu spisu nevyplýva, že by vedľajší účastník pred vstupom do konania s odporcom jednal a mal k svojmu postupu jeho súhlas.

Za tohto stavu vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov právneho zastúpenia pozostávajúcich z odmeny za úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia + rež. paušál nepatrí, lebo nejde o úkon potrebný na účelné bránenie práva odporcu, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Formulácia výroku o trovách konania v uznesení súdu prvého stupňa síce nezodpovedá ustanoveniu § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého mal rozhodnúť (zodpovedal by mu výrok „Náhradu trov konania účastníkovi a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva“), uvedené procesné pochybenie však odvolací súd zmenou rozhodnutia nenapravoval, lebo dôsledky v oboch prípadoch sú rovnaké.

Pravé z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.